

Progetto cofinanziato da

UNIONE
EUROPEA

Comune di Pontassieve
Centro Interculturale

MINISTERO
DELL'INTERNO

Fondo europeo per l'integrazione di cittadini di paesi terzi

MATERIALE DI SUPPORTO RILEVAZIONE SITUAZIONE IN INGRESSO

4.2 Testo narrativo/descrittivo

Lettura – livello 2

Tratto da: J. K. Rowling, *Harry Potter e la pietra filosofale*, Salani (testo ridotto)

La lettera

Quando Harry entrò in cucina, c'era un odore terribile che sembrava provenire da una grossa bacinella di metallo che era dentro il lavandino. Si avvicinò per dare un'occhiata. La bacinella era piena di quelli che sembravano stracci sporchi a mollo in un'acqua grigia.

«E questo cos'è?» chiese a zia Petunia.

«La tua nuova uniforme scolastica» rispose.

«Ti sto tingendo di grigio alcuni vestiti smessi di Dudley. Quando avrò finito sembreranno uguali a quelli di tutti gli altri».

Di questo Harry dubitava seriamente, ma pensò fosse meglio non discutere. Si sedette a tavola e cercò di non immaginare che aspetto avrebbe avuto il primo giorno di scuola a Stonewall High.

Dudley e zio Vernon entrarono in cucina e entrambi arricciarono il naso per via dell'odore che emanava l'uniforme di Harry .

In quel momento, udirono lo scatto della cassetta delle lettere e il lieve tonfo della posta che cadeva sullo zerbino.

Harry andò a prendere la posta. Sullo zerbino c'erano tre cose: una cartolina della sorella di zio Vernon, Marge, che era in vacanza nell'isola di Wight, una busta marrone che sembrava una fattura e... una lettera per Harry.

Harry la raccolse e la fissò con il cuore che gli vibrava come un gigantesco elastico. Nessuno in vita sua gli aveva mai scritto. E chi avrebbe dovuto farlo? Non aveva amici, non aveva altri parenti; non era neanche socio della biblioteca e quindi non aveva mai ricevuto avvisi di restituire i libri presi in prestito. Eppure, eccola là, una lettera dall'indirizzo così inequivocabile da non poter essere frainteso:

Signor H. Potter

Ripostiglio del sottoscala

4, Privet Drive

Littje Whinging

Surrey

La busta era spessa e pesante, di pergamena giallastra, e l'indirizzo era scritto con inchiostro verde smeraldo. Non c'era francobollo. Girando la busta con mano tremante, Harry vide un sigillo di ceralacca color porpora con uno stemma araldico: un leone, un corvo, un tasso e un serpente intorno a una grossa "H". (...)

Harry tornò in cucina continuando a fissare la lettera. Consegnò a zio Vernon la fattura e la cartolina, si sedette lentamente e cominciò ad aprire la busta gialla.

Zio Vernon strappò la busta della fattura, sbuffò disgustato e voltò la cartolina.

«Marge sta male» informò zia Petunia. «Ha mangiato uno strano frutto di mare...»

«Papà» disse Dudley d'un tratto, «papà, Harry ha ricevuto qualcosa!»

Harry stava per aprire la lettera che era scritta sulla stessa pesante pergamena della busta, quando questa gli venne strappata di mano da zio Vernon.

«E' mia!» disse Harry cercando di riprendersela.

«E chi mai ti scriverebbe?» sibilò zio Vernon scuotendo la lettera con una mano per aprirla e gettandovi un'occhiata. In men che non si dica, la faccia gli passò dal rosso al verde più rapida di un semaforo.

«P...P... Petunia!» ansimò.

Dudley cercò di carpirgli la lettera per leggerla, ma zio Vernon la teneva in alto fuori dalla sua portata. Zia Petunia, incuriosita, la prese e lesse la prima riga. Per un attimo sembrò che stesse per svenire.

«Vernon, oh, mio Dio, Vernon...!»

Si fissarono l'un l'altra, e parevano aver dimenticato che Harry e Dudley erano ancora lì. Dudley non era abituato a essere ignorato.

«Voglio leggere quella lettera» disse forte.

«Io voglio leggerla» disse Harry furioso, «è mia!»

La lettera

Të nesërmen në mëngjes, kur Harri hyri në kuzhinë, ndjeu një erë të tmerrshme, që dukej se vinte nga një legen i vogël prej metali i sqollit të pjatalarëses. U afrua për t'i hedhur një sy. Legeni ishte deng me sa si rreckat të pista që i kishin vënë të zbuteshin në një ujë të përhimët.

-Po këto ç'janë? – e pyeti teze Petunian. Ajo shtërngoi buzët, siç bënte sa herë që Harri guzonte ta pyeste për ndonjë gjë.

-Është uniforma jote e re shkollore,- iu përgjigj.

Harri shikoi përsëri legenin.

-Ah! – tha. –S'ma kishte marr mendja se duhej të ishte kaq e squllur.

-Mos fol marrëzira! – e qortoi ashpër teze Petunia.- Po ngjyey me boje hiri një palë rroba të përdorura të Dadlit. Kur të kem mbaruar punë, kanë për t'u dukur njëlloj si ato të gjithë të tjerëve.

Sa për këtë Harri dyshonte fort,por mendoi se do të ishte më mirë të mos e zgjaste. U ul në tryezë dhe u përpoq të mos e përfytyronte si do të dukej ditën e parë të shkollës në Stonoull Haj. Ndoshta sikur të kishte veshur copa lëkure të një elefanti plak!

Dadli dhe xhaxha Vernoni hynë në kuzhinë dhe që të dy rrudhen hundët nga kutërbimi që lëshonte uniforma e re e Harrit. Xhaxha Vernoni, si e kishte zakon, hapi gazetën dhe Dadli rrahu tryezën me stapin e Snobkinit, që tashti s'e hiqte nga dora kudo që shkonte.

Atë çast dëgjuan që kërciti kapaku i kutisë së postës dhe u ndie zhurma e mbytur e postës që era mbi fshirësen e këmbëve.

-Shko e merre postën, Dadli,-tha xhaxha Vernoni pa e ulur gazetën.

-Dërgo Harrin.

-Shko të marrësh postën, Harri.

-Dërgo Dadlin.

-Shpoje me stapin e Snobkinit, Dadli.

Harri iu shmang stapit dhe shkoi të merrte postën. Mbi fshirësen e këmbëve kishte tri gjëra: një kartolinë e motrës së xhaxhait, Marxhit, që ishte me pushime në ishullin e Uajtit, një zarf i murrmë që dukej si një faturë dhe...një letër për Harrin.

Harri e ngriti nga toka dhe e shikoi, ndërsa zemra i dridhej fort në gjoks. Askush s'i kishte shkruar sa qe bërë aq. Dhe kush mund t'i shkruante? Nuk kishte shokë, nuk kishte farefis tjetër; nuk ishte as anëtar i bibliotekës, pra s'kishte marr kurrë paralajmërime të prera të kthente librat e marr hua. e pra ja ku ishte, një letër me adresë aq të saktë sa s'kish si të keqkuptohej:

Z. H. Poter
Bimsa nën shkallë
4, Privet Drayv
Litell Huingin
Serri

Zarfi ishte i trashë dhe i rëndë prej pergamene të verdhë dhe adresa ishte e shkruar me një bojë të blertë smeraldi. Nuk kishte pulla. Duke e vërvitur zarfin me duart që i dridheshin, Harri pa një vule me dyllë ngjyrëpurpuri me një stemë fisnikësh: një luan, një korb, një vjedull dhe një gjarpër i mbështjellë rreth një "H"-je të madhe.

-A po vjen apo jo?- thirri nga kuzhina xhaxha Vernoni, - ç'je duke bërë, po kontrollon mos ka ndonjë bombë nëpër letra?- dhe qeshi me shakanë e tij.

Harri u kthye në kuzhinë gjithë duke ia ngulur sytë letrës. I dha xhaxha Vernonit faturën dhe kartolinën, u ul ngadalë dhe nisi të hapte zarfin e verdhë.

Xhaxha Vernoni e grisi zarfin e faturës, shfryu me përçmim dhe ktheu kartolinën nga ana tjetër.

-Marxhi nuk është mirë, - i tha teze Petunias, -Seç ka ngrënë një frut deti të çuditshëm...

-Baba! – tha përnjëherësh Dadli, -baba, Harri seç ka marrë!

Harri ishte duke hapur letrën që ishte shkruar po në një pergamene si ajo e zarfit, kur ia shkuli nga duart xhaxha Vernoni.

-Është imja! –tha Harri dhe u përpoq t'ia merte.

-E kush mund të të shkruajë ty?- tha nëpër dhëmbë xhaxha Vernoni, duke shkundur letrën me dorë që ta hapte e duke i hedhur një vështrim dhe aty për aty fytyra nga e kuqe u bë jeshile, duke ndërruar ngjyrë me shpejt se ngjyrat e një semafori. Por nuk mbaroi me aq. Brenda pak sekondash i mori një ngjyrë të bardhë si në hi, si ermik i mykur.

-P...P...Petunia!-gulçoi.

Dadli u përpoq t'ia rrëmbente letrën që ta lexonte, por i ati e mbante lart në dorën e ngritur, aq sa s'arrihej dot. Teze Petunia, që ishte bërë kureshtare, e mori dhe lexoi rreshtin e parë. Për pak sa s'i ra të fikët. Çoi duart tek gryka dhe seç nxori një zë të mbytur.

-Vernon...o Zot, Vernon!...

Domande di comprensione del testo:/ Pyetje mbi te kuptuarit e tekstit

1. Quali sono i personaggi del racconto?/ cilet jane personazhet e regimi?
  - Harry, i suoi genitori e suo fratello Dudley/ Harry, prinderit e tij e i vellai Dudley
  - Harry, i suoi amici e Marge/ Harry, shoket e tij e Marge
  - Harry, i suoi zii e suo cugino Dudley/ Harry, xhaxhallaret dhe kusheriri Dudley
2. Dove si svolge il racconto?/ ku zhvillohet ngjarja?
  - In una scuola/ ne nje shkolle
  - In una casa/ ne nje shtepi
  - In un ufficio postale/ ne zyren postale

3. Perché Dudley e zio Vernon arricciano il naso?/ perse harry e xhaxhai i tij Vernon ngrejne hundet?

- Perché sentono cattivo odore/ sepse bie ere e keqe
- Perché a loro non piace la colazione/ sepse atyre nuk u pelqen mengjesi
- Perché Harry è già seduto a tavola/ sepse Harry eshte ulur ne tavoline

4. Dove trova Harry la lettera indirizzata a lui?/ ku e gjen Harry letren qe i kane derguar?

- Nella cassetta della posta/ ne kutine e postes
- Sullo zerbino/ mbi fshiresen e kembeve
- Sul tavolo/ mbi tavoline

5. Perché Harry si emoziona quando trova una lettera indirizzata a lui?/ pse emocionohet Harry kur gjen letren qe i kane derguar?

- Perché ha ricevuto un avviso dalla biblioteca/ sepse ka marr nje lajmerim nga biblioteka
- Perché ha ricevuto notizie dai suoi amici/ sepse ka marr lajme nga shoket
- Perché non ha ricevuto mai lettere fino a quel momento/ sepse nuk ka marr kurre nje leter deri ne ate moment

6. Chi legge la lettera di Harry?/ kush lexon letren e Harry-it?

- Harry
- Dudley
- Zio Vernon e zia Petunia/ xhaxhallaret Vernon e Petunia

7. Scrivi tu la continuazione del racconto/ shkruaj ti vazhdimin e tregimit

---

Valutazione: 1 punto per ogni risposta corretta, domande 1-6

4 punti da assegnare per la domanda 7, in base alla coerenza del testo ascoltato

Totale ---/ 10